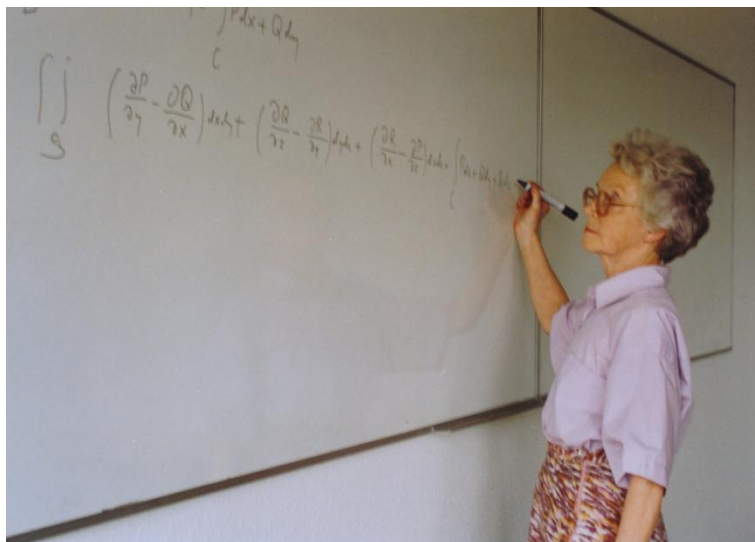

Profesor dr hab. Janina Śladkowska-Zahorska (20.11.1926–2.08.2019)

Opracowała Aleksandra Rost we współpracy z członkami zespołu

Prof. Janina Śladkowska-Zahorska podczas wykładu

Pani Profesor Janina Śladkowska-Zahorska była związana z Wydziałem Matematyczno-Fizycznym Politechniki Śląskiej od początku jego istnienia, tzn. od 1970 roku, przez 40 lat. Przeniosła się do Gliwic z Łodzi, gdzie ukończyła studia matematyczne (1951), uzyskała tytuł doktora nauk matematycznych (1960) oraz tytuł doktora habilitowanego (1966) na Uniwersytecie Łódzkim. Tamże przez wiele lat współpracowała z prof. Zygmuntem Charzyńskim. Była wybitną specjalistką analizy zespolonej. Pani Profesor oraz Jej małżonek prof. dr hab. Zygmunt Zahorski byli współtwórcami Wydziału Matematyczno-Fizycznego. Ich wybitne osiągnięcia w dziedzinie nauk matematycznych stały się magnesem i przyciągnęły do ośrodka gliwickiego kolejnych samodzielnych pracowników naukowych. Po dwudziestu latach oczekiwania, 15.06.1990 Janina Śladkowska-Zahorska uzyskała tytuł naukowy profesora w dziedzinie nauk matematycznych. Opublikowała 43 prace naukowe w czasopiśmie polskich i zagranicznych. Była promotorem 10 rozpraw doktorskich. Przez wiele lat kierowała Zakładem Analizy Matematycznej, a w latach 1992–1994 była zastępcą dyrektora ds. nauki w Instytucie Matematyki Politechniki Śląskiej. Była członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego od 1951 roku. Została odznaczona Krzyżem Kawalerskim

Orderu Odrodzenia Polski (1990), Medalem KEN (1995) oraz odznaką „Zasłużony dla Politechniki Śląskiej”.

Pani Profesor przez wiele lat prowadziła seminarium z funkcji analitycznych. Tematem seminarium były funkcje jednoliste. W szczególności zajmowano się różnymi podklasami rodziny funkcji jednolitych i p-listnych, takimi jak funkcje ograniczone, funkcje Bieberbacha-Eilenberga, Gelfera, Grunsky'ego-Shaha, pary Aharonova, funkcje k-symetryczne, funkcje, które nie przyjmują ustalonej wartości lub właśnie je przyjmują. Dla większości tych klas zostały znalezione warunki konieczne i wystarczające przynależności funkcji do odpowiednich klas i są to warunki bądź typu Grunsky'ego-Nehariego, bądź Garabediana-Schifferra. Dla ich otrzymania stosowano rozmaite odmiany metody połowej, metodę opartą na parametryzacji Loewnera bądź metodę wariacyjną. Z tematyki seminarium powstało 10 prac doktorskich, napisanych i obronionych przez uczestników seminarium. Tytuł doktora nauk matematycznych uzyskali: Karol Pethe (1972), Olga Bereśniewicz-Rajca (1978), Krystyna Miśta (1979), Halina Jondro (1980), Urszula Korus (1982), Jolanta Śmigielska (1982), Roman Targosz (1982), Aleksandra Rost (1985), Kajetan Tochowicz (1986) i Janina Macura (1989). Promotorem wszystkich doktoratów była pani Profesor.

Prof. Janina Ślaskowska-Zahorska z Zespołem

Tyle suche fakty biograficzne, które nie oddają tego najważniejszego. Była wspaniałym człowiekiem, prawdziwie niezłomnego charakteru. Niezwykły umysł połączony z niezwykłą skromnością, a dla nas uczestników seminarium wzór zaangażowania w uprawianie nauki. Była szanowana i ceniona przez współpracowników i studentów. Zawsze miała czas i cierpliwość, aby wyjaśnić najbardziej skomplikowane zagadnienia. Chętnie i wyczerpująco dzieliła się swoją wiedzą. Dla wszystkich członków zespołu pani Profesor była niezwykle życzliwa, wspomagająca i troskliwa. Niezapomniane pozostaną spotkania po śródowym seminarium z analizy zespolonej, każdego tygodnia, przy kawie, z nieodłącznym „zefirkiem”. Na przełomie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych ten zespół był najliczniejszy, należało do niego kilkanaście osób. Wtedy też dzieliliśmy się z panią Profesor i między sobą aktualnościami z naszego życia prywatnego. Nieobce były nam też dyskusje na temat życia

politycznego i gospodarczego w kraju. W roku 1982 pani Profesor została internowana, ale nigdy nie usłyszeliśmy słowa żalu czy skargi na okoliczności tego zdarzenia.

Były też wspólne wyjazdy na międzynarodowe konferencje z funkcji analitycznych połączone z prezentacją dokonań naukowych zespołu. Tak było w Błażewku, Lublinie czy Kozubniku. Członkowie zespołu uczestniczyli też w konferencjach organizowanych przez Polskie Towarzystwo Matematyczne. Ale wyjeżdżaliśmy też razem prywatnie całym zespołem na Opolszczyznę, w Beskidy na zaproszenie członków zespołu. Wspólnie celebrowaliśmy obrony kolejnych rozpraw doktorskich i niejednokrotnie prywatne uroczystości rodzinne.

Pani Profesor ostatni raz spotkała się ze wszystkimi swoimi doktorantami na obchodach 75. rocznicy swoich urodzin zorganizowanych z inicjatywy członków zespołu przy wsparciu PTM w nowej siedzibie Instytutu Matematyki przy ul. Kaszubskiej. Podobne spotkanie odbyło się z okazji 80. rocznicy Jej urodzin. Potem już na gruncie prywatnym wielu członków zespołu utrzymywało kontakt osobisty i korespondencyjny z naszą Szefową. W trakcie ostatniego spotkania zespołu celebrowaliśmy 90. rocznicę urodzin pani Profesor. Pani Profesor Janina Śładkowska-Zahorska była postacią niezwykłą.

Prof. Janina Śładkowska-Zahorska i dr Grażyna Kozłowska